

nebo firmou. Také soud odvolací má za to, že tomuto doslovu zákona nelze rozuměti tak, jak žalovaní za to mají, totiž že se akceptant musí podepsati pod kontext směnky.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody :

Dovolatelé napadají rozsudek odvolacího soudu pro nesprávné právní posouzení věci (čís. 4 § 503 c. ř. s.), leč neprávem, neboť odvolací soud posoudil věc po právní stránce úplně správně, dospěv k úsudku, že směnečný zákon nijak nevyžaduje, by podpis akceptanta byl umístěn pod kontextem směnky. Ze slovesa »podepsati« to vyvozovati nelze, neboť jest rozeznávati přechodné sloveso podepsati (něco) a zvrtné sloveso »podepsati se«. Podle § 19 (3) sm. zákona stačí, podepíše-li se směnečník na líci směnky i jen svým jménem. Bližší místo není předepsáno a proto se tak může státi kdekoliv, i napříč. Tento názor zastává také prof. Dr. František Rouček ve svém novém Československém právu směnečném, 5. vyd., str. 116, jehož dovolatelé se sami dovolávají.

Čís. 10990.

Nemá-li žádný z obou manželů v tuzemsku obecné sudiště, nelze se u zdejších soudů domáhati přeměny rozvodu v rozluku a není tu místa pro určení soudu místně příslušného podle § 28 j. n. Na tom nebylo nic změněno čl. II., druhý odstavec, zákona ze dne 8. července 1930, čís. 130 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 17. září 1931, Nd I 429/31.)

Nejvyšší soud zamítl žádost Františka H-a v Drážďanech, by byl určen místně příslušný soud k jednání a rozhodnutí jeho žádosti o rozluku manželství.

Důvody :

Usnesením okresního soudu v Litoměřicích ze dne 28. května 1930 byl manželům Františku a Metě H-ovým v Drážďanech povolen dobrovolný rozvod manželství od stolu a lože. Podle domovského listu mají manželé domovské právo ve Vrchlabí, jsou tedy československými státními občany. Žádný z nich nemá v Československé republice obecné sudiště. Usnesením krajského soudu v Jičíně ze dne 13. června 1931 byla odmítnuta žádost manželů o rozluku manželství, protože oba bydlí v Drážďanech a není tu tedy důvodu místní příslušnosti podle § 20 zákona čís. 320/1919 Sb. z. a n., a bylo odkázáno na rozhodnutí nejvyššího soudu čís. 1449 sb. n. s. Důvody tohoto rozhodnutí jsou správné a z nich nelze vyhověti ani žádosti o určení soudu místně příslušného podle § 28 j. n. Příslušnost pro žádosti o přeměnu rozvodu v rozluku jest výhradně

upravena v § 20 rozl. zák., který v odstavci 3 ustanovuje, že jest místně příslušný sborový soud, v jehož obvodě má svůj obecný soud manžel, proti němuž žádost za rozluky směřuje, a nemá-li obecného soudu v tuzemsku, že jest příslušný sborový soud, v jehož obvodu má žadatel svůj obecný soud. Není tam zmínky o případu, že by žádný z obou manželů neměl v tuzemsku, t. j. v Československé republice, obecný soud. Tento případ rozhodl nejvyšší soud v plenárním usnesení ze dne 7. června 1920 Pres. 557/20 čís. 537 sb. n. s. v ten rozum, že v takovém případě nelze se vůbec u tuzemských soudů domáhati přeměny rozvodu v rozluky a že tu není místa pro určení soudu místně příslušného podle § 28 j. n. Žadatel poukazuje neprávem na § 100 j. n. v doslovu článku II odstavec 2 zákona čís. 130/1930 sb. z. a n., neboť tento předpis jedná jen o žalobách o rozvod, rozluky nebo neplatnost manželství, kdežto zde jde o žádost o rozluky v řízení mimosporném.

Čís. 10991.

Pro spor o náhradu škody pro nesplnění tvrzené nájemní smlouvy jest příslušný okresní soud (§ 49 čís. 5 j. n.), třebaže bude spornou otázka, zda nájemní smlouva byla platně ujednána, čili nic.

(Rozh. ze dne 17. září 1931, R II 246/31.)

Žalobou, zadanou na okresním soudě v B., domáhali se žalobci na žalované firmě náhrady 30.000 Kč za to, že jim žalovaná nepronajala hostinec, jak se prý k tomu podle tvrzení žalobců zavázala. K námitce věcné i místní nepřislušnosti soud první stolice žalobu odmítl. Rekursní soud zamítl námitku věcné i místní nepřislušnosti. Důvody: Podle § 49 čís. 5 j. n. jest příslušným okresní soud ve všech sporech z nájemních smluv, nejde-li o zjištění trvání smlouvy ani o zaplacení nájemného. V souzeném případě domáhá se žalující strana náhrady škody z nesplnění nájemní smlouvy. Musí se tedy sice soud zabývat i otázkou, zda nájemní smlouva byla platně ujednána, jako otázkou předchozí, by mohl řešiti otázku náhrady škody, nerozhodne však o platnosti či neplatnosti nájemní smlouvy rozsudkem. Proto jest okresní soud v B. pro tento spor příslušným věcně a vzhledem k § 83 j. n. i místně.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

Podle § 49 čís. 5 j. n. patří do pravomoci okresního soudu »veškeré« spory ze smluv nájemních, pokud se netýkají trvání smlouvy nebo zaplacení nájemného. Žalobou domáhají se žalobci na žalované náhrady škody pro nesplnění tvrzené nájemní smlouvy, nežádají však výrok o bytí nebo nebytí smlouvy, ani o placení nájemného. Jest proto uznati, že spor tento patří do příslušnosti okresního soudu, třebaže snad spornou bude otázka, zda nájemní smlouva byla platně ujednána, čili nic, neboť to